

خبر
تفلیکس با «بازی مرکب» راه «انگل» را در تلویزیون ادامه می‌دهد
«بازی مرکب» تفلیکس می‌تواند در جوایز امی تاریخ‌ساز شود و به عنوان «انگل» تلویزیونی مطرح شود.

به گزارش مهر به نقل از ورایتی، سریال درام کراهی زبان «بازی مرکب» که به سرعت تبدیل به یکی از پرمخاطب‌ترین سریال‌های تاریخ تفلیکس شده، به گفته آکادمی تلویزیون صلاحیت شرکت در جوایز پرایم‌تایم امی را دارد. سخنگوی آکادمی گفت چون این سریال تحت هدایت تفلیکس که یک شرکت آمریکایی است ساخته شده و از ابتدا قرار بوده در آمریکا توزیع شود، می‌تواند وارد رقابت جوایز امی بشود. از آنجا که «بازی مرکب» به صورت بین‌المللی تهیه شده، همچنین صلاحیت ورود به امی بین‌المللی را دارد اما این سریال نمی‌تواند وارد هر ۲ بخش شود چون قوانین آکادمی تلویزیون که واقع در لس‌آنجلس است و آکادمی بین‌المللی هنرها و علوم تلویزیون که در نیویورک است هر دو چنین قانونی دارند. به این ترتیب هواداران بسیار مشتاق هستند و «بازی مرکب» ممکن است تبدیل به «انگل» تلویزیون شود. یک پروژه کوردشکن غیرمنتظره کراهی دیگر که از خشونت استفاده می‌کند تا مانند «انگل» داستانی را درباره اختلاف طبقاتی بیان کند. «انگل» توانست در اسگار سال قبل جایزه بهترین فیلم را از آن خود کند. البته با توجه به تعداد زیاد شرکت‌کنندگان، جوایز امی بسیار رقابتی‌تر است. مسأله محتوا هم پیش می‌آید چون «بازی مرکب» بسیار خشن است. اخیرا رای‌دهندگان آکادمی تلویزیون نسبت به این ژانر مقبولیت بیشتری نشان داده و سریال‌هایی مانند «بازی تاج‌و تخت»، «لاوکرفت کانتری» و «وچامن» را پیروز کرده‌اند اما این مسئله هنوز نادر است. به هر حال تفلیکس پدیده‌های بزرگ در دستانش دارد که می‌تواند به سرعت به صدها مقاله‌های فصل جوایز برسد. این سرویس نمایش آنلاین و پرده‌ای ممکن است در ابتدا با وارد کردن «بازی مرکب» به فصل جوایز زمستانی کمی وضعیت را بسنجد. این می‌تواند شامل جوایز انجمن بازیگران، انتخاب منتقدان، ایندپندنت اسپیریت و دیگر جوایز صنفی بر پایه نحوه تعیین صلاحیت شود. تلویزیون دارد به سرعت جایزه امی‌شود و گسترش استریم‌های تحت مالکیت آمریکا در سراسر جهان و ورود آن‌ها به پروژه‌های محلی غیرانگلیسی از جمله «بازی مرکب» به زودی اوضاع را برای آکادمی تلویزیون آمریکا پیچیده‌تر خواهد کرد.

آلفرد برنহারد نویل یک شیمی‌دان، مهندس، مبتکر و اسلحه‌ساز سوئدی بود که در سال ۱۸۳۳ در استکهلم به دنیا آمد. او را به عنوان مخترع دینامیت می‌شناسند اما این سال‌ها نام نویل بیشتر با جایزه‌ای به نام خودش در جهان شنیده می‌شود.

ماجرای جایزه نویل از این قرار است که این کارخانه‌دار افسرده دینامیت را اختراع می‌کند اما در نیمه راه متنبه می‌شود و در آخرین وصیت نامه خود سرمایه‌اش را صرف بنیان نهادن مهم‌ترین جایزه جهانی در حوزه‌های ادبیات، اقتصاد، پزشکی، فیزیک، شیمی و صلح می‌کند. البته خانواده نویل آن را به رسمیت نمی‌شناسند. پنج جایزه نویل از سوی کشور سوئد به برندگان اهدا می‌شوند، به جز جایزه صلح نویل که به اصرار آقای نویل و به دلیل نامشخص، مسئولیتش بر عهده کشور نروژ قرار دارد.

بخش‌های مختلف جایزه نویل اهمیت بسیاری در بین اقشار فرهیخته جهان دارد گرچه همیشه شائبه‌هایی درباره دست‌های پشت پرده در اعلام برندگان این جایزه وجود داشته اما نویل صلح را می‌توان سیاسی‌ترین بخش این جوایز دانست. این جایزه است به افرادی اعطا می‌شود که «بیشترین یا بهترین کار را برای ایجاد برادری بین ملت‌ها به منظور لغو یا کاهش ارتش دائمی و برای برگزاری و ترویج کنگره‌های صلح انجام داده باشند.» اغلب برندگان افرادی هستند که کار آنها برای رسیدن به صلح کامل نشده است. ولی آنها در یک مقطع بسیار مهمی از کار خود هستند که دریافت جایزه می‌تواند آنها را حمایت کند. بعد از اولین جلسه کمیته که بعد از ضرب‌الاجل اول فوریه برگزار می‌شود، دبیر دائمی کمیته، لیست کاندیداهای سال را ارائه می‌کند. کمیته ممکن است در این مرحله بعد از این که پروسه پیشنهاد نامزدها تمام شده است، اسم‌های بیشتری را به لیست اضافه کند. سپس بحث در مورد کاندیدها شروع خواهد شد.

برای انتخاب برندگان، کمیته نروژی نویل، همه نامزدها را مدنظر قرار می‌دهد و یک «لیست کوتاه» تا ۵ تا ۱۰ نفره را برای بررسی بیشتر تهیه می‌کند. سپس کاندیدها را توصیه مشاوران دائمی کمیته و سایر کارشناسان، دوباره بررسی می‌شوند. اعضای مشاوران معمولاً شامل گروه کوچکی از استادان دانشگاه نروژی هستند که در موضوعات مربوط به جایزه صلح تخصص دارند. مشاوران معمولاً چند ماه وقت دارند که گزارشات خود را ارائه بدهند.

اما به طور کلی می‌توان گفت که اعطای جایزه صلح نویل به جای اینکه یک رویداد حقوق بشری باشد رنگ و بوی سیاسی به خود گرفته به عنوان بارک اوباما با وجود همه خسارت‌های جنگ طلبانه بود که کاملاً برای همه مشخص بود در سال ۲۰۰۹ میلادی پس از گذشت حدود یک سال از ریاست جمهوری‌اش برنده جایزه صلح نویل شد.

این جایزه در حالی اعطا شد که اوباما با وجود تعهداتش برای متوقف کردن جنگ عراق باز هم

ماریا رِسا و دیمیتری موراتف جایزه صلح نوبل را از آن خود کرد

پرنده صلح روی شانه دو خبرنگار

گروه فرهنگ و هنر – جایزه صلح نوبل را شاید بتوان یکی از پر حاشیه‌ترین و سیاسی‌ترین بخش‌های جایزه نوبل دانست، جایزه‌ای که هر سال قرار است به پائین تلاش برای برپایی صلح و عدالت و حرکت به سوی جهانی بهتر عطا شود اما هر سال شائبه‌هایی از سیاسی‌کاری نیز وجود دارد. امسال این جایزه به دو خبرنگار تعلق گرفت.

اما امسال دو خبرنگار توانستند این جایزه را به خود اختصاص دهند. ماریا رِسا، خبرنگار فیلیپینی-آمریکایی و دیمیتری موراتف از روسیه برای «نبرد سرسختانه برای آزادی بیان» شایسته انتخاب برای جایزه نوبل صلح امسال معرفی شدند. ماریا دوم اکتبر ۱۹۶۳ به دنیا آمد و یک خبرنگار و نویسنده فیلیپینی-آمریکایی است که موسس و مدیر سایت «راپلر» (سایت اخبار آنلاین فیلیپین) است. وی پیشتر و قریب به دو دهه به عنوان خبرنگار تحقیقی در بخش جنوب شرق آسیای شبکه خبری سی.ان.ان کار می‌کرد.

در ۲۰۲۰، او به «انتشار اخبار نادرست در فضای مجازی» بر اساس قانون مناقشه برانگیز مقاله با جریلم سایبری فیلیپین متهم شد اما این اتهام با انتقاد از سوی گروه‌های حقوق بشری و خبرنگاران روبرو شد که فیلیپین را به حمله علیه آزادی رسانه متهم کردند. خانم رسا همچنین فرد برگزیده مجله تایم در ۲۰۱۸ شد که یکی از اعضای گروه خبرنگاری بود که در سراسر جهان با اخبار جعلی مقاله کردند. ۱۳ ژانویه ۲۰۱۹، وی با اتهاماتی درباره اینکه سایت راپلر اجبار جعلی را در ارتباط با «ویلفردو کنگ»، تاجر معروف منتشر کرد، بازداشت شد. ۱۵ ژانویه ۲۰۲۰ دادگاهی در مانیل این زن خبرنگار را بابت ثبت آپراکتی، مجرم دانست. وی همچنین منتقد سرسخت رودریگو دورته، رئیس جمهوری فیلیپین نیز به شمار می‌رود.

دیمیتری موراتف، سردبیر روزنامه «نوویا گازتا» از منتقدان دم توجه مقامات دولتی به قتل روزنامه‌نگاران روس و خواستار ایجاد نهادی وابسته به

خبر
طلمس «نوبل» شکست!
آکادمی سوئدی نوبل در طول سال‌های برگزاری این جایزه و پس از ۳۵ سال، دومین نویسنده آفریقایی سیاه‌پوست را به عنوان برنده نوبل ادبیات معرفی کرد.
به گزارش ایسا، در نشست خبری آکادمی سوئد در شهر استکهلم سرانجام نام «عبدالرزاق گورنا» نویسنده ۷۳ ساله اهل منطقه زنگبار در تانزانیا به عنوان برنده جایزه نوبل ادبیات ۲۰۲۱ خوانده شد تا صد و نوزدهمین برنده مهم‌ترین جایزه دنیای ادبیات یک زمان‌نویس آفریقایی و سیاه‌پوست باشد.
«وله سوینگا» نویسنده اهل کشور نجره در سال ۱۹۸۶ نام خود را به عنوان «نخستین آفریقایی سیاه‌پوست برنده جایزه نوبل ادبیات» ماندگار کرد و حالا پس از یک وقفه طولانی‌مدت و ۳۵ ساله «عبدالرزاق گورنا» دیگر نویسنده آفتقایی سیاه‌پوست موفق به کسب این جایزه ارزشمند شد می‌شود. پیش از اعلام برگزیده امسال، «اولسن» درباره اروپامحور شدن جایزه نوبل ادبیات و عدم اعطای این جایزه به نویسندگان سیاه‌پوست پس از سال ۱۹۸۶ توضیح داد: «آلفرد نوبل در وصیت خود به وضوح خواستار یک جایزه جهانی است که نویسندگان از سراسر جهان می‌توانند دریافت‌کننده این جایزه باشند - مردان و زنان، افرادی از همه نقاط جهان می‌توانند به طور بالقوه برنده شوند. هدف می‌کند این جایزه واقعا در دهه ۱۹۸۰ به این رویکرد جهانی رسید و ما نویسندگانی از قاره‌های دیگر به جز اروپا به ویژه آفریقا و آسیا داشتیم. اما نوبل ادبیات در اوایل قرن بیستم بسیار اروپامحور بود و زنان بسیار کمی برنده شدند. اما نوبل ادبیات در حال حاضر و در دوره‌های اخیر تغییر قابل توجهی صورت گرفته است و در ۲۰ سال گذشته، هفت زن این جایزه را دریافت کرده‌اند. اکنون در حال حرکت و به جلو و در مسیر درست هستیم. همچنین از نظر جهانی نیز فکر می‌کنم همه چیز به ما ارائه می‌دهند که در داخل آکادمی اطلاعات عمیقی نسبت به آن‌ها نداریم از جمله زبان‌های آسیایی و آفریقایی. این تغییر بسیار جالبی خواهد بود که دانش و جهت‌گیری‌مان در ادبیات جهان را گسترش می‌دهد.»

کمیسیون مشترک طرح صیانت نگرانی کاربران را رفع می‌کند؟

پس از گذشت یک‌ماه از انتخاب اعضای کمیسیون مشترک بررسی طرح صیانت، انتشار خبر «اولین جلسه کمیسیون مشترک طرح صیانت هفته آینده برگزار خواهد»، هشتک صیانت را دوباره به بحث داغ این روزها تبدیل کرد.

به گزارش ایسا، این ماه سال ۹۷ هیات ریئسه مجلس دهم طرحی را با عنوان ساماندهی پیام‌رسان‌های اجتماعی اعلام‌وصول کرد که حجت‌الاسلام نصرالله پژمانفر یکی از طراحان آن، هدف طرح مذکور را سامان‌دهی فضای مجازی عنوان کرده بود، به گفته پژمانفر این طرح ۲۸ ماده‌ای می‌توانست ضمن حمایت از پیام‌رسان‌های بومی به ایجاد اشتغال های اینترنتی نیز کمک کند و یک فضای امن برای کاربران این فضا ایجاد کند، اما این درحالی بود که در آن زمان هیات ریئسه مجلس به دلیل نواقصی که متوجه این طرح می‌دانست با مطرح شدن آن مخالفت کرد.

پس از مدتی این طرح برای چکش‌کاری و بررسی‌های دقیق‌تر به مرکز پژوهش‌های مجلس ارسال شد و پس از یک‌سال بررسی و اصلاحات با عنوان جدید صیانت از حقوق کاربران در فضای مجازی و ساماندهی پیام‌رسان‌های اجتماعی در قالب ۱۹ ماده از مرکز پژوهش‌های مجلس تقدیم مجلس شد، در کنار این موضوع کمیسیون فرهنگی مجلس یازدهم نیز پس از تشکیل اولین جلسات خود، دو موضوع جمعیت و سپس فضای مجازی را در جمله اولویت‌های اصلی خود عنوان کرد و پس از بسته شدن پرونده موضوع جمعیت با به سرانجام رساندن طرح جوانی جمعیت سریع‌ا طرح صیانت از حقوق کاربران را روی میز کار خود گذاشت و پس از بررسی‌ها و چکش‌کاری‌ها پیش‌نویس اولیه آن را تحت عنوان حمایت از حقوق کاربران و خدمات پایه کاربردی فضای مجازی به ثمر رساند.

اما به تدریج با انتشار خبر برسی چنین طرحی در مجلس گمانه‌زنی‌ها درخصوص اینکه ممکن است طراحان‌طرح به دنبال محدودساختن دسترسی آزاد کاربران فضای مجازی و به اطلاعات باشد در افکار عمومی شدت گرفت، حتی وزیر وقت ارتباطات جهرمی گفته بود که اجرای این طرح خود معضلی جدید در اعتمادسازی به نظام حکمرانی فضای مجازی کشور را به دنبال خواهد داشت؛ در این میان هر بار رسانه‌ها قصد کردند به بررسی طرح پیرزادند طراحان این طرح و اعضای کمیسیون فرهنگی یکی پس از دیگری تأکید داشتند که این طرح با طرح اولیه تفاوت‌های بسیاری دارد و به هیچ عنوان به دنبال محدود ساختن فضای مجازی نیست، حجت‌الاسلام مجید نصیریان، حجت‌الاسلام مرتضی‌اقتارهایی، حجت‌الاسلام حسین میرزایی، سیدعلی یزدیخواه از جمله نمایندگان بودند که دائماً در مصاحبه‌های خود با خبرنگار‌های و رسانه‌های داخلی به دفاع از طرح صیانت پرداختند و احتمال هرونه محدودسازی فضای مجازی توسط این طرح را رد کردند. اگرچه این دست از مباحث مطرح شده تواناست آنطور که باید و شاید نگرانی مردم را بکاهد اما در آخر نمایندگان مجلس شورای اسلامی در

فرهنگ و هنر